

ఇంటికి వెలుగు

“ఎందె ముత్తాలు అట్ల సూత్తానవ్?”

“ఈ లెట్లను ఎలుగుల్ని మావా..... ఎన్ని లెట్లు ఎన్ని లెట్లు! ఎంత మందిమి లెట్లు మోస్తానం మావా?....”

“ఇయ్యేం లెట్ల ఇంతకంటె పెద్దపెద్ద పెళ్ళి బరాత్లు ఉంటాయి.... ఇంతకు పదింతల లెట్లు ఉంటాయి....”

“అట్లనా మావా..... అంత పెద్ద బరాత్లు ఉంటాయా! మనలెక్క శానా మంది లెట్లు ఎత్తుకొని అంత పొడుగుగాత లెన్ నిలబడ్తరా!”

“అ... మరేమనుకున్నవ్!”

“మరే.... అన్ని లెట్లు ఎందుకు మావా?”

“ఎందుకంటె.... బాగా ఎలుగుండాల్సి.... బరాత్ ఎంత ఎలిగితె పెళ్ళి చేసుకునేదోలబతుకంత ఎలుగుతదట.”

“గదా స గతి మన ఇండ్ల గీ లెట్ల బరాత్లుండాయి.... గందుకే మన బతుకులు గుడ్డి గుడ్డి ...” అనేమ ముత్తాలు.... అనుకుంది.

చూపులు చూటూ ఉన్న లెట్లు చుట్టూ తిప్పి మావమీద నిలిపింది- మావతో కాదోయే తన పెళ్ళి గుర్తొకొచ్చి సిగ్గుపడింది. తల దించుకుంది.

‘మావ విడిసి తానుండలేదు, అయ్య జెప్పన పెళ్ళి సేయడు....’ అది ఆమె గుండెలోని ఆవేదన.

తట్లమోసే పైడిగాణ్ణి సేసుకొని ఏం సుఖపడ్తవే?.... రిచ్చతోక్కే శేరాలు గానికే నిన్నిత్త-” అని మొండికేశాడు అయ్య. అయ్య మడిసికాడు రాచ్చుడు- అడిది గుండె కాదు- బండ.

‘నా పాణం బోయినా సరే పైడి మావను తప్ప ఇంకో మగాన్ని మనువాడ’ నని తెగేసి చెప్పింది ముత్తాలు.

“నా కడుపున పుట్టి నాకే ఎదురు సెప్తవే....” అంటూ చేయిలేపాడు తండ్రి-

“కొట్టయ్య కొట్టు-నన్ను నరుకు.... సంపు - నేను సచ్చినా నా ఆత్మ పైడి మావ నుటే తిరుగుతదయ్యా....”

“సావే.... సావు....”

మీది మీదికి వచ్చాడు తండ్రి.

తల్లి అడ్డంవచ్చి తండ్రిని గుడిసెబయటికి తీసుకపోయింది.

బ్యాండ్ మేళంతో ఆ పెళ్లి బరాత్ జోరుగా సాగిపోతోంది....
వరుసకు వచ్చేందుమంది చొప్పున నాలుగు వరుసల్లో కూలీజనం తెల్లని
గ్యాస్ లైట్లను ఆ బరాత్ లో మోస్తున్నారు.

లైట్లు మోసే ఆ జనం నడిచే లైట్లు స్తంభాలా కనిపిస్తున్నారు.

“ఏం దే ముత్తాలు .. అట్టనవేందే?” తన పక్కనే నడుస్తున్న ముత్తాలు
అదోలా కావటం గమనించి అడిగాడు పెడి.

“ఏంలేదు మావా ..” కొంగుతో కళ్లు వాస్తుకుంది. ఒకసారి అతని కళ్లు
లోకి చూసి తల దిరిచుకుంది- అప్పటికే లైట్లు మోస్తున్న కొంతమంది జనం కళ్లు
వాళ్ళమీద పడ్డాయి.

అందులో తమ బంధం తెలిసినవాళ్లు కొందరున్నారు.

తండ్రితో తను తగువు పడుతున్న విషయం తెలిసినవాళ్లున్నారు.

అందుకే గుచ్చి గుచ్చి వాళ్ళ వంక చూస్తున్నారు.

“ఇంగ మాట్లాడకు మావా అంత మన దిక్కే సూత్తాన్నారు” అంది
ముత్తాలు మెలగా..”

ఈ బరాత్ ల పైడిమావ (ఉంటడని తెలిస్తే) అసలు అయ్య తనను పంపే
వోడె కాదు.

‘పైడిమావంటే అయ్య కెందుకంత కోపం? తట్ట మోస్తే ఏంది? నన్ను
సాకలేడా? రిచ్చ తొక్కే ఆ శేరాలుగాడు మావకంటే శాన గొప్పోడట!
ఎట్ల గొప్పోడయిండు? - మంచి మనసున్నోడు గొప్పోడుకాని పెద్ద పని సేసేవోడు
గొప్పోడా? పైడిమావ మనసు ఎన్న నా కాలికి ములిరిగితే ఆడి మనసు గిల
గిలాడిపోద్ది ... ఆడికి నేనంటే పాణం ఆడ్ని ఒక్కరోజు సూడకపోతే”
ముత్తాలుకు కూడు సయించదు- కాలుగాలినపిల్లిలా అటూఇటూ తిరుగుతుంది. గుడిసె
లోపలికి బయటికి తిరుగుతుంది. దిక్కులు చూస్తూ నిలబడుతుంది.

పైడి టాపులేని కార్లో కూర్చున్న పెళ్లి కొడుకు వైపు చూశాడు- ముఖానికి
బాసింగం లేదు- తలకు రుమాలు లేదు. మారాజులు బాసింగం కట్టుకుంటారు- కట్టు
కోరు. రుమాలు చుట్టుకుంటారు- చుట్టుకోరు- ఆకుపచ్చని సూటులో కొత్త రూపాయి
నోటులా మెరిసిపోతున్నాడు పెళ్లి కొడుకు.

పెళ్లికూతురు గట్టిగా చూతి బిగించుకొని కూర్చున్నది. పెళ్లికూతురు
మొహంలో పెళ్లి సిగ్గులేదు - పెళ్లికొడుకు వంక ఓరగంట చూపులు లేవు-

బరాత్ ముందు టపాకాయలు పేలుతున్నాయి. తారాజువ్వలు ఎగురు
తున్నాయి.

పెళ్లికొడుకు, పెళ్లికూతురు కూర్చున్న కారు వెనక ఆడవాళ్ళకంటే మగ
వాళ్ళు ఎక్కువున్నారు. కారులో మాత్రం పెళ్లి కూతురితో కలుపుకొని అయిదు
గురు ఆడవాళ్లున్నారు - అరకిలో బంగారం ఉంది. పావుకిలో వెండి ఉంది.

కారులోను, కారుచుట్టూ ఉన్న పెళ్ళివారికంటే ఆ బరాత్ లో లైట్ల సంఖ్య ఎక్కువగా ఉన్నది.

బ్యాండ్ మేళం 'ఓ సాతీరే' అంటూ శ్రావ్యంగా పాడుతున్నది.

ముత్యాలుకు ఆ పాట అర్థం తెలియదు. కాని వింటుంటే బాగా అనిపిస్తున్నది. పైడిమావ నుంచి చూపులు తిప్పుకోలేక పోతున్నది. ఇప్పుడు పైడి ఒక లైనులో ఉన్నాడు. తానొక లైనులో ఉంది. మధ్యలో కారు నడిచేంత ఎడం ఉంది. సైల్లగా పైడిమావ లైనులో కలవాలని ముత్యాలు పక్కకు జరుగుతోంది - బరాత్ రోడ్డు మలుపు తిరిగింది.

'ఓ సాతీరే ...' అయిపోయి బ్యాండ్ మేళం 'ఓ కై సే పాన్' అందుకున్నారు.

ముత్యాలుకు పైడి నిలుచున్న లైనులోనే నిర్భోవాలని ఉంది. పైడిమావను చూస్తూ వెనక నడవాలని ఉంది.... ఆమె అడుగులు పైడి ఉన్న లైనువైపు జరుగుతున్నాయి

మధ్యలో ఎవరో అడ్డు తగులుతున్నారు- పైడికి తనకు మధ్య ఎడం పెరుగుతున్నది.

ముత్యాలు గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటున్నది. ముత్యాలు గుండె మావ వైపు జరుగుతున్నది.

ముత్యాలు చూపులు మావను చుట్టేసుకున్నాయి-

అది చూసి లైట్ల కాంట్రాక్టర్ "సక్కంగ నడువే ముండా...." అని తిట్టాడు.

వీడి నోరు మండా అని తిట్టలేదు ముత్యాలు- ఆ మాట అన్న లైట్ల కాంట్రాక్టర్ను చూసి భయపడింది. పైడి ఉన్న లైనులో చేరలేకపోయింది.

*

*

*

ఆ రోజు రాత్రి గుడిసెలో ముత్యాలుకు నిద్ర పట్టలేదు. బరాత్ లోని లైట్లు ఆమె కళ్ళలోంచి తొలగిపోలేదు. పైడి మావ అన్నమాటలు ఆమె గుండెలో కూర్చున్నాయి.

'బరాత్ ల ఎన్నిలైట్లు పెడితే ఆళ్ళ బతుకంత ఎలుగట!....'

తన ఎదనిండా పైడిమావ. తన బతుకు పైడిమావది. అయ్య కాదంటే వీరట్లో పైడిమావతో వెళ్ళిపోతుంది. గుడిలో పెళ్ళిచేసుకుంటుంది.

తమ పెళ్ళికి బరాత్ ఉండది. లైట్లు ఉండయి.... అయితే తమ బతుకంతా వీరట!

మరునాడు పొద్దున పైడిమావను చూడాలని ఆమె మనసు వేగిరపడింది.

రోజూ ఉదయం మార్కెట్ ముందర నిల్చొని తనకోసం ఎదురుచూస్తుంటాడు.

పొద్దున్నే ఏదో పని కల్పించుకొని మార్కెట్ దగ్గరికి వచ్చి చేరుతుంది ముత్యాలు.

ముత్యాలి చూడగానే పైడి ముఖానికి పైడివన్నె వస్తుంది. కళ్ళు వికాలమవుతాయి- నోరు తడారిపోతుంది. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటుంది. చూపులు- 'ముత్తాలూ' అని పిలుస్తాయి.

ముత్యాలు సిగ్గుతో తలదించుకుంటుంది, పైకి పడుచుగుండెలో గాలం పడుతుంది.....

తనలో తాను నవ్వుకుంటూ గబగబా తల దువ్వుకుంది ముత్యాలు- పక్కపాపిట తీసింది. పక్కపిన్నులు పెట్టింది. కళ్ళకు కాటుక పెట్టింది. బుగ్గన చుక్క పెట్టింది. అయ్యను మరచింది. అయ్య కోపాన్ని మరచింది.

కాని అయ్య మరవలేదు.

నిన్ననే కూతురు రోజూ పొద్దున్నే ఎక్కడికి పోతున్నదో తెలుసుకున్నాడు. కళ్ళకు ఎరుపు రంగేసుకున్నాడు- ముఖానికి కోపం పూసుకున్నాడు- నోట్లో బూతులు నింపుకున్నాడు-

"అగె...."

ఉరిమాడు-

ముత్యాలు ఆగింది. గుండె ఆగింది-

"నువ్వు గుడిసె దాటినవంటే నరికి పోగులే త- నడువే రోపలికి నడువు- ఎదవ నంజ ఎగేసిన బూతం లెక్క తిరుగుతావు నడువే ..."

మెడమీద చేయివేసి రోనికి తోకాడు-

ముత్యాలు గుడిసెలోకి వెళ్ళింది-

మనసు బయటనే నిలిచింది.

తల్లి నోరెత్తలేదు.

తండ్రి నోరు నెత్తిన పెట్టుకున్నాడు.

బూతులు తిట్టాడు-

ముత్యాలు కూతురని మరిచాడు-

మత్యాలు పగదని తలిచాడు.

మండే కొర్రాసును చేతబట్టుకున్నాడు - తల్లిని, పిల్లను గుడిసెను కాల్చి మసి చేస్తానని గంతులు వేశాడు.

శేరాలును పొగిడాడు - పైడిగాన్ని తిట్టాడు - నాలుగు రోజుల్లో నిన్ను శేరాలుగానికి ఇయ్యకపోతే నా పేరు ఈరిగాడు కాదె అని ప్రతినలు చేశాడు-తల్లిని

గుడిసెకు కాపలా ఉండమన్నాడు - ముత్యాలు తమ్ముళ్ళను నాలుగు రోజులు హోటలు పనికి పోవద్దన్నాడు....

కూతురిని ఏడుస్తూ పడుకోమన్నాడు - తండ్రి అంటే రాక్షసుడు అనిపించుకున్నాడు.

ఆ రోజంతా ముత్యాలు లేవలేదు. గట్టు తినలేదు- గంజి తాగలేదు- ఏ పనికి పోలేదు- గుడిసె దాటలేదు- ఆ రోజు గుడిసెకు రోజుటి అందంలేదు.

ఆ రాత్రి తల్లి, తండ్రి, తమ్ముళ్ళు గుడిసెముందు పడుకున్నారు- ముత్యాలు గుడిసెలో పడుకుంది.

ఆమె గుండె వేదనల గూడయింది- ఆమె కళ్ళు చెరువు లయినాయి-

ఆమెకు తక్షణం గుడిసె నుంచి పారిపోవాలని ఉంది. పైకి ఒడిలో వాలి పోవాలని ఉంది.

పొద్దుటినుంచి తాను కనిపించకపోతే 'మావ ఎంత ఇదై పోతాడో!..... ఆమె గుండెలో బాధ కలుక్కుమంది....

ఆమె కంటికి నిద్ర కరువయింది-

సమయం అర్ధరాత్రి దాటింది-బజార్ల అల్లరి తగ్గింది. బజారు అల్లరి మొదలయింది.

కుక్కలు మొరుగుతున్నాయి-

మున్నిపల్లె స్తంభాలకు అక్కడక్కడా లైటు వెలిగి మలుగుతున్నాయి.

సన్నని ఈలపాటతో గాలి తెమ్మరలు కదులుతున్నాయి.... చెట్ల కొమ్మలు

వరవశంగా ఊగుతున్నాయి-

ముత్యాలు....

ముత్యాలు....

ఉలిక్కిపడింది ముత్యాలు....

ఏదురుగా పైడిమావ (! !

ఆశ్చర్యంతో ఆమె నోట మాటరాలేదు-

ఒక్కసారిగా ఆనందంతో ఆమె ఉక్కిరి బిక్కిరయింది.

పైడి దగ్గరికి వచ్చాడు-

'మావా....' పైడిని వాచేసుకుని బావురుమంది ముత్యాలు....

ముత్యాలును తనలో ఇముడ్చుకున్నాడు పైడి.... ఒకరినొకరు అల్లుక

పోయారు. ఒకరిలో ఒకరు ఒదిగిపోయారు.

అది గుడిసె కాదు

వాళ్ళున్నది ఈ లోకంలో కాదు....

క్షణాలకు, నిమిషాలకు.... కాలానికి ఆ అనుభవాన్ని కొలిచే శక్తి లేదు..

కళ్ళు తెరిచిన వాళ్ళకు ఎంత కాలమయిందీ తెలియలేదు-

వరిసరాలు గుర్తుకొచ్చి ముత్యాలును భయకంపితురాలిని చేశాయి-

“మావా.... అయ్య లే తడు-జల్దిన పో....” అంది పైడితో-

“నిన్నిడిసి ఎట్లపోనే?....” దిగులుగా అన్నాడు పైడి.

అతని కళ్ళలోని దిగులు ఆమె కళ్ళలోకి దిగింది. అతని ఎదలోని బాధ ఆమె ఎదలోకి ఎగబాకింది-

“నన్ను తీసుకపో మావా ” అంది అతని మెడను చుట్టేసి ముత్యాలు-

“తీసుకపోతనె.... నా పాశాన్ని నా ఎంట తీసుకపోత.... మీ అయ్య ఇనకుంటే ఈ చేతుల నిన్ను ఎత్తుకొని తీసుకపోతనే....” అన్నాడు పైడి.... ఆమెను ఎత్తుకొని....

ముత్యాలు మురిపెంగా పైడివంక చూసింది.

“రొండురోజులాగె....మీ అయ్య తానికి రిచ్చ తొక్కుకుంట వచ్చి అడుగుత నిన్ను ఇ త్తడో లేదో....”

“ఎంది మావా.... నువ్వు రిచ్చ తొక్కుతావా!” సంబ్రమంగానూ, ఆశ్చర్యంగాను అడిగింది ముత్యాలు-

“నా ముత్తెం కోసురం ఏదె న సే త్త....”

ముత్యాలు కళ్ళలో పైడిమిది ఆరాధన సుడులు తిరిగింది. అతని తలను ఎదకు హత్తుకుంది.

అంతలో క్షణంలో ఆమె మొహంలోని ఆనందం మాయమయింది-

“అమ్మో నువ్వు రిచ్చ తొక్కొద్దు మావా.... టక్కర్లు బాగైతానయి....” అంది.

ముత్యాలును దగ్గరికి తీసుకొని మొహంలో మొహంపెట్టి- “మన ఆయుసు గట్టిదే తే రాళ్లు కొట్టినా సావుండదే - నువ్వేం గుబులుపడకు - మన చేతిల రిచ్చుంటే కారున్నట్టె.... కారున్న దొరలు సిన్మాలకు సికార కు ఎట్లబోతరో మనం రిచ్చల అట్లబోవచ్చు కూలి ఓనాడు దొరుకది ఓనాడు దొరికది- రిచ్చ ఉంటే ఈ మారాజు పట్నంల మనకు లోతేంది సెప్పు-” ముత్యాలుకు నచ్చజెప్పాడు పైడి.

ఆ మాటలతో ముత్యాలు కళ్ళలోకి తిరిగి నవ్వులు తెప్పించాడు పైడి - ముత్యాలు బుగ్గల మీదికి ఎరుపులు తెప్పించాడు పైడి.

*

*

*

మరునాడు సాయంకాలం తల్లి, తండ్రితో చెబుతుంటే విన్నది ముత్యాలు.

“పైడికి టక్కరయ్యిందంట....”

“డి... వాడి ఊసు తేకన్ననా లేదా....” కోపంగా భార్యవంక చూశాడు వీరయ్య.

“అట్లగావయ్యా.... పైడి రిచ్చ నేర్చుకుంటాండు ఎరికేనా నీకు....”

“డిః అయితే ఏంటే?...”

“ఆడు రిచ్చ ఎందుకు నేర్చుకుంటాండు....”

“డిః...” విని విననట్టు నటిస్తున్నాడు వీరయ్య.

“మన ముత్తాన్ని రిచ్చ తొక్కేదోడికె ఇత్త- కూలి సేసెబోన్కి ఇయ్య అంటివి కదా....”

“డిః.... అంతే మరి...”

“అంతే మరి నేనేమంటాన- గందుకె ఆడు రిచ్చ నేర్చుకుంటాండు- రోడ్డుమీస నడుపుతాంటే ఆడి రిచ్చ టక్క-రయిందట.... గాంది దవాకాన్ల ఏసింట్లు...”

ఇక ఒక క్షణంకూడా గుడిసెలో నిలవలేకపోయింది ముత్యాలు... ఆమెను ఆపే కత్తి ఎవ్వరికీ లేదు. గాలిలా గాంధీ దవాఖానాకు పరుగెత్తింది.

*

*

*

స్వల్పంగా గాయాలు తగిలిన పైడి వారం రోజుల్లో కోలుకున్నాడు.

ఆ వారంరోజులు ముత్యాలు రాత్రింబగళ్ళు అతనికి సపర్యలు చేసింది. కోటొక్క దేవతలకు మొక్కుకుంది. తడిబట్ట స్నానాలు చేసి ఆంజనేయ స్వామికి ప్రదక్షణలు చేసింది. తిరుపతి ఎంకన్నకు ముడుపులు కట్టింది.

కోలుకొని తిరిగి మామూలు మనిషైన పైడిమావను కౌగిలించుకొని ఆనందంతో వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది...

వాళ్ళను విడదీయటమంత పాపం మరొకటి లేదనుకున్నాడు వీరయ్య.

ముత్యాలుకు పైడికి పెళ్ళి చేయించాడు....

*

*

*

ఒకరోజు రాత్రి

గుడిసె గుమ్మంలో నిల్చొని తన కోసం ఎదురుచూసే ముత్యాలును తలచుకొని వేగంగా రికా తొక్కుతూ తిరిగి వస్తున్నాడు పైడి....

సెకండ్ షోకి జనాల్ని పంపేసి ఆ రోజుటి గిరాకీలు ఆపి ఎద ముత్యాలు అలోచనలతో ఎగిసిపడుతుంటే వేగంగా రిక్లా తొక్కుతున్నాడు పైడి....

ఆ క్షణాల్లో కాలి పిక్కలకు ఎంత బలమొస్తుందో.... మనసు వేగాన్ని రిక్లా అందుకోలేకపోతున్నది....

గుడిసె గుమ్మంలోని ముత్యాలుకు క్షణమొక యుగంగా ఉంది. రిక్లా చప్పుడయితే చాలు ఆమె గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది....

మావకోసం ఆమె మనసు వేగిరపడుతున్నది.... మాటిమాటికి గుమ్మంలోకి వచ్చి చూస్తున్నది.

రిక్లా చక్రాలు స్పీడుగా తిరుగుతున్నాయి.

పైడి మనసు గుడిసెకు పరుగులు తీస్తున్నది....

క్షణం ఆలస్యమైతే చాలు బెంగ పెట్టుకుంటుంది ముత్యాలు.- తనకోసం కూడు తినకుండా ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంటుంది.... ముత్యాలు విచారంగా ఉండటం

పైడి సహించలేదు.... పైగా ముత్యం ఒట్టి మనిషికూడా కాదు....

రిజ్జ వేగంగా తొక్కుకపోతున్న పైడి సడన్ గా స్లోచేసి బ్రేక్ వేశాడు.

రోడ్డుమీద ఒక ఆకారం తూలుతూ నడుస్తున్నది....

ఆ ఆకారం ఖరీదైన దుస్తులు వేసుకున్నది.

ఆ ఆకారం కాళ్ళకు షూస్ వేసుకున్నది....

ఆ ఆకారాన్ని గుర్తుపట్టాడు పైడి అతణ్ణి అప్పడప్పుడు చూస్తుంటాడు....

రిజ్జ ఆపి-

“కూసోండి సార్ ఇంటిదగర దింపుత” అన్నాడు

ఆ సార్ కూర్చోలేకపోయాడు.- పైడే చేయిపట్టి కూర్చోబెట్టాడు....

ఆ సార్ తల ఒకసారి విదిలించాడు....

ఆ సార్ కళ్లు మూతలు పడుతున్నాయి.- ఆ సార్ మందువాసన

వేస్తున్నాడు....

“ఒరేయ్ అబ్బీ.... నేను ఏడున్నానా....”

“రిచ్చల సార్....”

“డిఃః.... రిచ్చల్నా.... ఆవోల కాదా”

“కాద్సార్....”

“పోనీరా పోనీయ్.... నువ్వే నువ్వే నయంరా.... అరేయ్ రిజ్జ....

అబ్బీ.... నువ్వే నయంరా.... ఆవో వోడికి ఎంత పొగర్రా.... పిలిచినా.... రాడా....

అందుకే బచ్చితంగా నువ్వే నయంరా.... నువ్వే నయం.... ఈ మాట ఢిల్లీ దాకా

పోయి బల్లగుద్ది చెప్తానా అరేయ్ నీకేం భయంలేదు.... నేను చెప్తాన గదా....

నీకేం భయంలేదు.... పోనీయ్.... టటటా.... టటటాయ్ః....”

రిజ్జ ముందుకు కదిలింది.

సార్ తన సొంత బాణీలో కూనిరాగాలు అందుకున్నాడు-

తాగినోడి నోట నిజం....

తాగినోడి నోట నిజం....

తన్నుకొని వస్తాదన్నా....

తన్నుకొని వస్తాదన్నా....

“ఒరేయ్ రిజ్జ... నన్నెక్కడికి.... ఎక్కడికి తీసుకపోతున్నావురా. ఆ....?”

“తవరి ఇంటికి సార్....”

“ఇంటికా!.... చీ చీ చీ.... అది ఇల్లు కాదురా.... చీకటి కొంపరా....

నరకంరా....”

“అదేంది సార్ గట్లంటరు.... ఇంట్ల లైటు లేవా?.... అమ్మగోరు లేరా?....

“ఉన్నాయిరా .. అన్నీ ఉన్నాయి.... లైటున్నాయి.... నోటున్నాయి.... సొమ్ములున్నాయి. పెళ్లాం ఉంది.... కాని ఇంట్లో చీకటి కటిక చీకటి ఒరేయ్ ఎందుకో చెప్ప....”

“పిల్లలు లేరనా సార్....”

“ఓ కాదురా.... వాళ్ళున్నా చీకటే.... ఎందుకో తెల్సారా నీకు ..”

“నెప్పండి సార్ ఎందుకో ..”

పెళ్లాంటిద మొగనికీ.... మొగని మీద పెళ్లానికి మ్రేమ ఉంటది చూడు.... అదిరా ఇంట్లో వెలుగు.... అది లేకపోతే మా లెక్క చీకటి మాణికి పోట్లాట.... ఎడ మొగం పెడ మొగం.... ఆ ఇంట్లో ఎన్ని బల్బులుంటేంది. ఎన్ని సొమ్ములు. నోట్ల కట్టలు ఉంటేంది.... ఇంట్లో చీకటేరా ..”

“నివ్వడే సార్.... ఆలు మొగల మన్నులు కలిసిన ఇల్లే కళకళలాడుద్ది....”

మాట్లాడుతూ రిక్షా తొక్కుతున్నాడు పైడి....

కొంత సేపటికి-

ఒక ఇంటి ముందు రిక్షా ఆగింది-

“ఇక దిగుండి సార్....” అన్నాడు పైడి....

“ఎందుకు ?....”

బలవంతంగా కళ్ళు తెరిచి చూశాడు సార్-

“తవరి ఇల్లు వొచ్చింది సార్....”

“ఆ... అప్పుడే వొచ్చిందా నరకం ...” నిరుత్సాహంగా అన్నాడు సార్ సార్కు చేయి ఆసరా ఇచ్చి దింపాడు పైడి....

సార్ తప్పటడుగులు వేస్తూ అడిగాడు-

“అవునా అబ్బీ... వండర్ ఫుల్ రిక్షా వోడివిరా.... నన్ను అడ్రస్.... అడగకపోతివి.... ఇంటికెట్ల తీసుకొచ్చినవరా ? ఆయ్ ?!....”

“తవరి అప్పుడప్పుడు సూత్రానగదా సార్... ఎంత పెద్ద బరాత్ సార్.... తవరి పెళ్ళికి ఎంత పొడుగుత బరాత్ పెట్టిండ్లు సార్.... ఆ బరాత్ల తవరి పెళ్ళికి నేను లైటు మోసినా సార్....” అన్నాడు పైడి....

(యువ మంత్రి, మే, 1986)